

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2022 r. i 28 listopada 2022 r.

sprawy **R. L.**, syna S. i A. z domu S., urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 stycznia 2022 r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do mieszkania nr (...) poprzez wyważenie drzwi wejściowych, a następnie z jego wnętrza zabrał w cel przywłaszczenia mienie w postaci stolika do kawy, telewizora marki P. wraz z pilotem, ekspresu do kawy, czajnika elektrycznego, zasilacza marki S., kabla antenowego, zastawy stołowej w postaci talerzy, kubków, koszyków na szklanki, pościeli w postaci kołdry i 2 poduszek, narzuty, 2 kinkietów ściennych, czym spowodował straty na łączną kwotę nie mniejszą niż 4.300 zł na szkodę A. i M. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk;

orzeka

I. uznając, że oskarżony **R. L.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, wyczerpujący znamiona występku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości - na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **R. L.** warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 kk zobowiązuje oskarżonego R. L. w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających oraz do poddania się terapii uzależnień;

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od R. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 588,18 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych 18/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 732/22	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. L.	w dniu 05 stycznia 2022 r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do mieszkania nr (...) poprzez wyważenie drzwi wejściowych, a następnie z jego wnętrza zabrał w cel przywłaszczenia mienie w postaci stolika do kawy, telewizora marki P. wraz z pilotem, ekspresu do kawy, czajnika elektrycznego, zasilacza marki S., kabla antenowego, zastawy	

		stołowej w postaci talerzy, kubków, koszyków na szklanki, pościeli w postaci kołdry i 2 poduszek, narzuty, 2 kinkietów ściennych, czym spowodował straty na łączną kwotę nie mniejszą niż 4.300 zł na szkodę A. i M. M.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nocy z 4/5 stycznia 2022 r. R. L. spożywał w zajmowanym przez siebie mieszkaniu alkohol w towarzystwie kolegi. Po północy R. L., twierdząc, że słyszy krzyki, udał się do mieszkania piętro wyżej, gdzie po wylamaniu zamka w drzwiach dostał się do jego wnętrza. Z mieszkania tego, należącego do A. i M. M., wykorzystywanego na cele najmu krótkotrwałego, wyniósł sprzęty w postaci stolika do kawy, telewizora marki P. wraz z pilotem, ekspresu do kawy, czajnika elektrycznego, zasilacza marki S., kabla antenowego, zastawy stołowej w postaci talerzy, kubków, koszyków na szklanki, pościeli w postaci kołdry i 2 poduszek, narzuty, 2 kinkietów ściennych. Przedmioty te zaniósł następnie do swojego mieszkania.</p> <p>W godzinach porannych, po przebudzeniu się, zorientował się, że w</p>	wyjaśnienia oskarżonego	22-23, 170-17`	

<p>jego mieszkaniu znajdują się różne przedmioty, których pochodzenia nie znał. Wszedł w związku z tym na klatkę schodową, gdzie natknął się na opiekującego się mieszkaniem nr (...) - S. K., którego poinformował, że ma u siebie w mieszkaniu cudze rzeczy. S. K. wszedł do mieszkania oskarżonego, gdzie rozpoznał sprzęty należące do A. i M. M..</p> <p>Przedmioty te zostały następnie zwrócone reprezentującemu pokrzywdzonych S. K.</p>			
zeznania S. K.	7-10		
zeznania E. K.	189		
protokół oględzin mieszkania	4-5		
pokwitowanie	6		
protokół przeszukania mieszkania	33-35		
materiał fotograficzny	131, 132		
<p>U R. L. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast zaburzenia osobowości, i uzależnienie od substancji psychoaktywnych.</p> <p>Sprawność intelektualna oskarżonego kształtuje się</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna oraz uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna</p>	54-57, 69-71, 93	

<p>w normie adekwatnie do wieku i wykształcenia. Klinicznie nie stwierdzono cech organicznego uszkodzenia (...), obecności zaburzeń formy czy treści myślenia.</p> <p>W czasie czynu R. L. miał zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynów oraz zniesioną zdolność pokierowania swoim postępowaniem, niemniej był odurzony alkoholem. Wprawił się w stan odurzenia powodując wyłączenie poczytalności, które przewidywał względnie mógł przewidzieć, o czym świadczy jego prawidłowy intelekt, brak uszkodzeniu (...), wie jak działają na niego narkotyki i alkohol, a ponadto miał kilkukrotnie psychozy egzogenne.</p>			
opinia psychologiczna	81-87		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. <i>OCena DOWOdów</i>			
2.1. <i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Depozycje szczere i spontaniczne, nie budzące wątpliwości w zakresie potwierdzonych przez niego okoliczności popełnienia czynu.	
zeznania E. K.	Zeznania spontaniczne, nie budzące jakichkolwiek wątpliwości co do prawdziwości opisanych przez świadka zachowań oskarżonego.		
zeznania S. K.	Depozycje spójne, rzeczowe, logiczne, w pełni korelujące z materiałami fotograficznymi, protokołami oględzin, stanowiące potwierdzenie okoliczności przyznanych przez oskarżonego		
protokół przeszukania mieszkania	sporządzony zgodnie z poszanowaniem obowiązujących przepisów prawa przez funkcjonariusza Policji, nie zainteresowanego wynikiem postępowania. W toku postępowania strony nie kwestionowały prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd z urzędu również nie znalazł		

		powodu do podważenia jego wiarygodności.	
protokół oględzin mieszkania		j.w.	
opinia sądowo-psychiatryczna oraz uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna		<p>Biegli rzetelnie i wyczerpująco przedstawili wnioski co do stanu psychicznego oskarżonego w czasie popełnienia czynu w oparciu o wnikliwą analizę materiałów zgromadzonych w aktach sprawy i badanie ambulatoryjne oskarżonego. Opinie sporządzone przez specjalistów w swojej dziedzinie, legitymujących się odpowiednim zakresem kompetencji, wiedzy i doświadczenia nie budziły zastrzeżeń Sądu, nie były również kwestionowane przez strony procesu.</p> <p>Opinie były jasne, spójne, niesprzeczna wewnętrznie, a wnioski z niej płynące poprzedzone zostały rzetelną analizą dokumentacji medycznej. Brak zatem było podstaw by odmówić waloru wiarygodności i przydatności tym dowodom.</p>	
opinia psychologiczna		Opinia pełna, jasna, poprzedzona wnikliwym badaniem oskarżonego.	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>			

(dowody, które są uznane za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Działanie R. L. wyczerpywało znamiona występkę kradzieży z włamaniem, tj. czynu stypizowanego w art. 279 § 1 kk. Dowodzi temu sposób, w jaki dostał się on do mieszkania zlokalizowanego piętro wyżej, przełamując zabezpieczenie w postaci zamka w drzwiach. Z lokalu tego zabrał następnie przedmioty przedstawiające konkretną wartość materialną i przeniósł je do swojego mieszkania. W czasie działania jego zachowanie wskazywało na to, że celem</p>			

jego jest zagarnięcie tego mienia i jego przywłaszczenie. Umieścił je w swoim mieszkaniu, tym samym w miejscu co do zasady niedostępnym prawowitym właścicielom, ustawiając je u siebie w sposób, które wskazywał na ewentualną chęć ich późniejszego użytkowania. Nadto dokonał wyboru rzeczy użytkowych, łatwo zbywalnych. Ze względu na ich ilość działanie jego wymagało stosunkowo dużego zaangażowania w ich przeniesieniu do swojego mieszkania.

Stopień społecznej szkodliwości tego czynu był zatem wyższy niż znikomy, o czym świadczy fakt, że włamanie tego dokonał w stosunku do mieszkania, nie zaś innego mniej istotnego pomieszczenia czy też skrytki. Także ilość zabranych stamtąd rzeczy i ich wartość nie pozwalają uznać tego czynu jak społecznie szkodliwego w stopniu znikomy.

Czyn ten należało uznać jednak za wypadek mniejszej wagi, który to w odniesieniu do przestępstwa z art. 279 § 1 kk przewiduje art. 283 kk.

Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się do szczególnej charakterystyki zachowania realizującego wszystkie znamiona przestępstwa określone

w typie podstawowym, która sprawia, że taki czyn sprawcy stanowi przestępstwo zasługujące na łagodniejsze potraktowanie. Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś - jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby stosować wobec niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo.

W judykaturze, jak też w literaturze przedmiotu, podkreśla się, że ocena, czy dany czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, powinna opierać się na ocenie wszelkich możliwych okoliczności sprawy, tak obiektywnych, jak i subiektywnych. Podlegają tu badaniu, oprócz wartości przedmiotu czynności wykonawczej i okoliczności czynu, również pobudki i osobowość sprawcy oraz jego zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Innymi słowy te wszystkie okoliczności, które bierze się pod uwagę przy miarkowaniu kary.

Warto w tym miejscu odwołać się do dwóch judykatów Sądu

Najwyższego, po pierwsze, postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt V KK 209/16, gdzie sformułowana została teza, że uznanie czynu przestępnego za wypadek mniejszej wagi jest zagadnieniem z zakresu ocen przedmiotowo-podmiotowych znamion czynu, dokonywanych przez pryzmat przesłanek wskazanych w art. 115 § 2 kk i – po wtóre – do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 235/15, gdzie zaakcentowano, że wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy znamiona przestępstwa cechuje niewysoka szkodliwość społeczna, zaś jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby zastosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za popełnione przestępstwo.

Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności

popelnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motyw i cel działania sprawcy.

Stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi.

W tym konkretnym przypadku zarówno znamiona przedmiotowe jak i podmiotowe przemawiały za uznaniem tego czynu za wypadek mniejszej wagi.

W sferze tych pierwszych należy dostrzec okoliczności popelnienia tego czynu, a mianowicie to, że działanie oskarżonego nie było nacechowane premedytacją, nie było wcześniej planowane ani też przygotowywane, użyte przez niego środki zmierzające do przełamania zabezpieczenia w postaci zamków w drzwiach proste, wręcz prozaiczne, w czasie dokonania tego czynu swoim zachowaniem nie wywołał niepokoju u osób, którym to mieszkanie zostało czasowo powierzone.

Najistotniejsze jest natomiast to, że szkody wyrządzone swoim

działaniem oskarżony niezwłocznie naprawił, porozumiał się z pokrzywdzonymi, nie czekając na jakiegokolwiek rozstrzygnięcie sądu. Oni sami zaś czują się usatysfakcjonowani kwotą odszkodowania, jaką od oskarżonego otrzymali. Nie można również pominąć faktu, że osobami pokrzywdzonymi działaniem oskarżonego są jego aktualni sąsiedzi mieszkający piętro wyżej, którzy nie czują wobec oskarżonego żadnego żalu, dlatego też z racji pozostawiania oskarżonego w tym środowisku zasadne było utrzymanie tych pozytywnych relacji między tymi osobami.

W sferze znamion podmiotowych należy dostrzec, że czynu tego oskarżony dopuścił się działając w warunkach psychozy egzogennej, ale też odurzenia wywołanego spożytym alkoholem. W wyniku tego miał zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, przy czym w stan ten wprowadził się sam mogąc przewidywać te konsekwencje zważywszy na swój prawidłowy intelekt, brak uszkodzeń (...) i powszechną wiedzę co do działania narkotyków i alkoholu.

Niezwłocznie jednak po odzyskaniu należytego oglądu rzeczywistości, już następnego dnia przyznał się do tego czynu, ujawnił, że jest w posiadaniu rzeczy nie należących do niego, na co wskazywał świadek S. K., wyraził skruchę, na co wskazywała funkcjonariusz Policji wykonująca czynności tego dnia - E. K..

Z powyższych względów Sąd, oceniając, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest znaczny, warunkowo umorzył postępowanie karne wobec R. L. na okres próby wynoszący dwa lata. Zastosowanie tej instytucji probacyjnej jest w przypadku tego oskarżonego jak najbardziej uzasadnione. Spełnione zostały nie tylko warunki formalne, jak uprzednia niekaralność sprawcy, ale także przemawiały za tym okoliczności tego czynu, pozwalające ocenić jego stopień społecznej szkodliwości jako nie będący znaczny. Odnośnie stopnia winy należy dostrzec, że oskarżony tego typu zachowań, będąc pod wpływem alkoholu, dopuścił się pierwszy raz. Dotychczas w jego życiu nie wystąpiły podobne incydenty, jest osobą prowadzącą ustabilizowany tryb życia, pracującą, gdzie oceniany jest jako pracownik

rzetelny. Sytuację, która
wynikła na skutek
spożytego alkoholu, uznać
należało za zupełnie
wyjątkową. Oskarżony jest
również osobą jeszcze
młodą, która zważywszy
na stan zdrowia
psychicznego, podlegać
winna w pierwszej
kolejności
terapeutycznemu
oddziaływaniu, nie zaś -
karaniu.

Mając na uwadze, że
oddziaływanie
terapeutyczne jest
procesem długotrwałym,
niezbędne było
wyznaczenie
odpowiedniego okresu
próby, który pozwoli na
zweryfikowanie, czy ta
pozytywna prognoza co do
osoby oskarżonego była
trafna. Jest to czas, w
którym osiągnięte zostaną
- o ile oskarżony będzie
kontynuował podjętą
przez siebie terapię -
pozytywne efekty, możliwa
też będzie weryfikacja, czy
przestrzega on nałożonych
na niego zobowiązań i
czy przestrzega porządku
prawnego. Ustalenie tego
okresu próby w wymiarze
dłuższym byłoby
natomiast - zdaniem
Sądu - nieuzasadnione
dotychczasową postawą
oskarżonego, który
prowadzi ustabilizowany
tryb życia. Jakakolwiek
bowiem chęć zmiany
zatrudnienia i odcięcia się
przez niego od zdarzeń
z przeszłości odsuwałyby
te możliwości w czasie,

<p>czyniąc dla niego taką perspektywę nadmiernie odległą. Ważne jest też umożliwienie takim osobom jak oskarżony wejście w kolejną dekadę życia bez takich "zaszłości".</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. L.	II	II	<p>Z uwagi na to, że czynu tego oskarżony dopuścił się po tym, jak sam wprowadził się w stan odurzenia, a przeprowadzone badania psychiatryczne i psychologiczne potwierdziły u niego zespół uzależnienia, konieczne było - na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 kk - nie tylko zobowiązanie go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających, ale także zobowiązanie go do poddania się terapii, którą oskarżony w okresie próby winien kontynuować. Tylko tą drogą możliwe jest osiągnięcie przez niego celu, jakim jest zapobieżenie naruszania przez niego porządku prawnego, w tym w szczególności popełnienia nowych czynów zabronionych.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYgniĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od R. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 588,18 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych 18/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk koszty sądowe przejęte zostały na rachunek Skarbu		

Państwa. W odniesieniu do zakresu wydatków, jakimi oskarżony został obciążony, Sąd kierował się postawą, jaką oskarżony prezentował w czasie tej czynności, a mianowicie częściowo postawą symulacyjną, na co wskazywała biegła, a co wymagało z jej strony wnikliwszej oceny uzyskanych wyników badań. Do kosztów, które winien oskarżony ponieść, należał też ryczał za doręczenia i informacje z KRK.

W pozostałym zakresie z uwagi na stan zdrowia psychicznego, nie będącego stanem zwinionym przez oskarżonego, a będącym bezwzględną przesłanką do przeprowadzenia badań sądowo-psychiatrycznych z urzędu, względy słuszności przemawiały za nieobciążaniem go tymi kosztami.

7. Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz